

رحمانی فضلی با چه کار ویژه‌هایی

به یکی از مهم‌ترین سفارتخانه‌های ایران می‌رود؟

آیا می‌توانیم روابط هدفمند و قابل انتفاع با چین داشته باشیم

۷

روی دیوار چین

۲/۴ میلیون خانوار مستأجر زیر خط فقر

«فرهختگان» تبعات سنگین هزینه‌های اجارهٔ مسکن را بررسی کرد ۱۴

گزارش به‌دانشگاه

محمد علی زلفی‌گل، وزیر علوم

دولت سیزدهم در گفت‌وگو با

«فرهختگان» از ۳ سال کار در

ساختمان خیابان هرمزان گفت ۵۹۴۳

فستیوال فیلم کن با دریافت هزینه‌های گزاف به امکانی برای معروف‌تر شدن عده‌ای تبدیل شده است

بلدگر یسم به‌کن رسید

۱۲

«فرهختگان» ماجرای تعلیق غنی‌سازی و تجربهٔ ناگوار اوایل دهه ۸۰ را بازخوانی می‌کند

مخاطرات
و خاطرات سعدآباد

۲

برخی چهره‌های فرهنگی مسیر جدیدی برای تولید محتوا و درآمدزایی پیدا کرده‌اند

کوچ از شبکهٔ
نمایش خانگی به یوتیوب

۱۳

تجربهٔ سیاستمدارکشی

صادق امامی

عضو شورای سردبیری

بسیاری از مردم جهان، رژیم صهیونیستی را به دلیل کشتار کودکان فلسطینی به «رژیم کودک‌کش» می‌شناسند اما آن‌ها کم‌وبسی سپید کرده‌اند از سیاستمدارکشی و «دیپلمات‌کشی» رژیم هم چیزهایی به یاد دارند. در چند دهه گذشته اگر صهیونیست‌ها، غیرنظامیان و رهبران مقاومت را در غرب آسیا به شهادت رسانده‌اند، در برابر متحدهن خود نیز دست به جنایاتی بی‌مثال زده‌اند. آخرین نمونه، میانه روز گذشته (۲۱ می ۲۰۲۵) صهیونیست‌ها در استمرار این خط، به سمت «هیئت دیپلماتیک» دولت‌های اروپایی و عربی که در حال بازدید از اردوگاه جنین در کرانه باختری بودند، آتش گشودند. حمله به این هیئت که شامل ۳۰ سفیر و سرکنسول می‌شد، واکنش‌های متعددی را برانگیخت. گویبی این حمله تازه چشم‌های مقامات اروپایی را باز کرده است و آنان را که نسبت به جنایات نزدیک به ۲ ساله رژیم روزه سکوت گرفته بودند، ناچار به واکنش کرده است. پس از محکومیت تیراندازی به این هیئت دیپلماتیک از سوی «کانیالاس» مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، ایتالیا نیز فوراً سفیر رژیم در رم را به منظور ارائه توضیحات احضار کرد و وزارت امور خارجه ایتالیا نیز خواهان «شفاف‌سازی» در این باره از سوی تل‌آویو شد.

این اقدام در تداوم تشدید تنش‌هایمان اروپا و تل‌آویو طی ماه‌های اخیر از آن جهت حائز اهمیت است که پیش از این رژیم صهیونیستی از ورود دو نماینده مجلس انگلیس به سرزمین‌های اشغالی جلوگیری کرده بود و محدودیت سفرهای هیئت پارلمانی دیگر از این کشور، تنش‌ها با لندن را به اوج رسانده بود. برای حل این بحران «گیدعون صعر» وزیر خارجه رژیم صهیونیستی با حفاظت نهادهای دولتی انگلیس مخفیانه به لندن سفر کرد تا از بازداشتش توسط نهادهای قضایی این کشور در امان باشد اما ادامه یافتن تنش‌ها و رشد آن نشان می‌دهد سفر او شکست خورده است. نقطه عطف این تنش‌ها روز دوشنبه هفته جاری (۱۹ می ۲۰۲۵) رخ داد که سران سه کشور انگلیس، کانادا و فرانسه در بیانیه‌ای مشترک ضمن انتقاد شدید از رژیم صهیونیستی آن را به اعمال اقدامات محدودکننده تهدید کردند. در پیامد این تنش، دبوید لمی، وزیر خارجه انگلیس در پارلمان این کشور و یالحنی تندآکید کرد که «لفاظی مقامات اسرائیلی وحشیانه است، فرانسوی‌ها که وخامت روابطشان بیشتر از رابطه انگلیس با رژیم است، می‌گویند همراه‌بالندن و اتا وادر مسیره به سمت شناختن فلسطین در حال حرکت هستند. بالین حال جدی‌ترین تنش در روابط اروپایی با رژیم متعلق به اسپانیا است؛ کشوری که از همان ابتدای جنگ طوفان الاقصی تحت فشار مردمی به سمت فلسطین گرایش یافت و سال گذشته همراه با ایرلند و نروژ این کشور را به رسمیت شناخت. نخست‌وزیر اسپانیا طی روزهای اخیر تا جایی پیش رفته که اقدامات رژیم در غزه را «نسل‌کشی» توصیف کرده است.

سوابق تاریخی

گروه‌های بنیان‌گذار صهیونیسم در قرن نوزدهم با سرایت از مناطقی مانند بلاروس، لهستان و آلمان به جزیره انگلیس، نفوذ خود را در غرب اروپا تقویت کردند؛ آن‌ها با این حرکت خود را به مرکز ثقل قدرت و ثروت جهانی نزدیک کردند. قدرت‌گیری ناگزیر آن‌ها در لندن به مذاق بسیاری خوش نمی‌آمد؛ اما این اتفاق رخ داد. صهیونیست‌های لاه کرده در جامعه انگلیس با اتکا به مطبوعات و مهندسی جامعه، سیاستمداران انگلیسی را برای همراهی با خود تحت فشار قرار می‌دادند. میزان این فشار ها به حدی بود که حتی شخصی مانند «لرد بالفور» که بیانیه مشهور «بالفور» درباره پایه‌گذاری رژیم صهیونیستی در فلسطین اشغالی مربوط به اوست نیز در دوران سیاست‌ورزی خود از این فشارها در امان نبود.

با قدرت‌گیری صهیونیست‌ها در سرزمین‌های اشغالی و علی‌رغم همراهی انگلیس با آن‌ها، گروه‌های شبه‌نظامی این قشر منافع و سیاستمداران انگلیسی را برای تسریع در تشکیل رژیم صهیونیستی تحت فشار قرار دادند. در سال ۱۹۴۴ آن‌ها «لرد موبین» یکی از وزرای بریتانیا در امور سرزمین‌های خاورمیانه‌ای را که دوست نزدیک وینستون چرچیل، نخست‌وزیر وقت این کشور بود، ترور کردند. او در برابر محل اقامتش در قاهره مصر هدف گلوله تروریست‌ها قرار گرفت و جان باخت.

در ۲۲ ژوئیه ۱۹۴۶، دبوید بن گوریون (نخست‌وزیر از ۱۹۴۸ تا ۱۹۵۳ و از ۱۹۵۵ تا ۱۹۶۳) و مناحیم بگین (نخست‌وزیر از ۱۹۷۷ تا ۱۹۸۳) برای تحت فشار قرار دادن انگلیس برای خروج از فلسطین، در بزرگ‌ترین حمله تروریستی جهان تا آن زمان هتل «ملک داوود» را در سرزمین‌های اشغالی هدف حمله قرار می‌دهند. در این حمله ۹۱ نفر از جمله ۲۸ انگلیسی و ۱۷ یهودی کشته شدند. این اقدامات پیش از تأسیس رسمی رژیم صهیونیستی شکل گرفتند؛ اما پس از آن نیز ادامه یافتند. در ۱۷ سپتامبر ۱۹۴۸ تنها چند ماه پس از تأسیس رژیم صهیونیستی، تروریست‌ها «فولکه برنادوت» سیاستمدار پر سابقه سوئدی که نماینده سازمان ملل در فلسطین اشغالی بود را در شهر قدس ترور کردند. او پسرعموی پادشاه وقت سوئد بود. جالب آنکه برنادوت نقش مهمی در آزادسازی ۱۵ تا ۲۰ هزار زندانی از اردوگاه‌های کار اجباری آلمان نازی که نیمی از آن‌ها یهودی بودند، ایفا کرد.

اکتوبر باتوجه به این تیراندازی بی‌سابقه، چند نکته قابل تأمل است.

رژیم صهیونیستی با اتکا به قدرت آمریکا در برابر دولت‌های اروپایی مسیر نافرمانی و تهدید را پیش گرفته است. رژیم با اتکا به واشنگتن پس از آنکه پاریس از تداوم حملات تل‌آویو به بیروت پایتخت لبنان انتقاد کرد، به سمت سرپازان فرانسوی یونیفل در جنوب این کشور تیراندازی کرد.

معاون وزیر خارجه نتو گفته است «اسرائیل یک ساختار یکدست نیست و در داخل آن نیروهای وجود دارند که خواستار توقف اقدامات خصمانه هستند.» این مسئله اشاره‌ای به انتقادات تند باتیئر گولان، رهبر حزب دموکرات و ابیهود المرت، نخست‌وزیر اسبق رژیم صهیونیستی است که تل‌آویو را به ارتکاب جنایات جنگی متهم کرده‌اند. این اقدام بی‌سابقه که نشان دهنده تلاشی جدی برای کشفیدن ترمز نتانیاهو در سیاست داخلی رژیم است، با واکنش اپوزیسیون نیز روبه‌رو شده به گونه‌ای که بنی گانتز و یاتیئر لاپید اصلی‌ترین سران اپوزیسیون، منتقدان را به چالش کشیده و از ارتش اعلام حمایت کرده‌اند. اشاره معاون وزیر خارجه نتو به صدای گولان و الممرت، در حالی که اظهارات آنان به طور یکپارچه توسط ائتلاف دولتی و اپوزیسیون محکوم شده، نشان دهنده نوعی اتصال میان مخالفان خارجی و داخلی دولت تل‌آویو است. نمی‌توان کتمان کرد که با وجود تضعیف نفوذ اروپا در سرزمین‌های اشغالی پس از جایگزینی این قاره با آمریکا به عنوان حامی اصلی، آن‌ها همچنان جای پای محکمی در فلسطین اشغالی دارند.

اروپا به سرعت در حال گام برداشتن در مسیر دودولتی است. سوق یافتن سران اصلی اروپایی به سمت پذیرش استقلال فلسطین و تشدید تحرکات آن‌ها در کرانه باختری و غزه حکایت از این مسئله دارد. اقدامات رژیم نه تنها تمدن غربی را زیر سؤال برده بلکه تل‌آویو با حملات به سوریه و لبنان بخشی از منافع اروپا را نیز نادیده گرفته است. از این رو حرکت به سمت راهکار دودولتی، اقدامی برای مهار رژیم و محدود کردن خوسری‌های آن است.

روابط رژیم صهیونیستی با محیط منطقه‌ای و آسیا بهبودی نداشته و بیوز تنش در روابط با اروپا و افرل جایگاهش در آمریکا، انزوای تل‌آویو را تشدید کرده است. این پدیده نشان می‌دهد عملیات ۷ اکتبر نه تنها عادی‌سازی روابط رژیم صهیونیستی با جهان اسلام و جهان عرب را مختل کرد، بلکه به انزوای جهانی آن منجر شد.

